

populo longe a ceterarū gētium more distabat. quan-
doquidem rebus temporalibus ita subiugati erant, ut
vnus eis in omnibus cōmendaretur deus. Gentes autē
simulacra manufacta deos habebant, & si quando alii
qui eorum illa tanq̄ signa interpretari conabantur, ad
creaturem colēdam venerādāc̄ referebāt. Sed ab hac
vtrac̄ seruitute veniēs Christus ueritatis suę luceillu-
minans, omnes in se credentes veraciter liberauit.

MODVS INVENIENDI VTRVM LOCVTIO PROPRIA SIT AN TRANSLATA. Ca XIII.

Vic autem obseruatōni qua cauemus figuratā
locutionem idest trālatam quasi propriā seq.
adiungenda etiam illa est, ne propriam quasi
figuratam uelimus accipere. Demonstrandus est igit̄
proprius modus inueniendę locutionis, p̄pria ne an
figurata sit, & iste omnino modus est, vt quidquid in
in sermōe diuino atq̄ ad morū honestatē, neq; ad fidei
veritatē p̄prie referri potest, figuratū esse cognoscas.
Morum honestas ad diligendū deū & proximū, fidei
veritas ad cognoscendū deum et proximnm pertinet.
spes autem sua cuiq; est in conscientia propria, quēad
modū se sentit ad dilectionē dei & pximī cognitionēq;
proficere. Non enim percipit scriptura nisi charitatē,
nec culpat nisi cupiditatē, & eo modo informat mores
homīnū. Charitatem uoco motū animi ad fruendum
deo propter ipsum, & se atq; proximum propter deū.
Cupiditatem autem motum animi ad fruendum se &
proximo, & quolibet corpore nō propter deū. Quod
autem agit indomita cupiditas ad corrumpendū ani-
mum & corpus suum flagitiū vocatur, quod autem
agit ut alteri noceat, facinus dicitur. Et hēc sunt duo
genera omnium peccatorum, sed flagitia priora sunt,
que cum exinanuerint animū, & ad quandā egestatē

q iij

perduxerint. in facinora proflitatur. quibus remoueat
impedimenta flagitorum. ut adiumenta querantur. Itē
quod agit charitas. quod sibi proflit. utilitas est. quod
autē agit ut proflit proximo. beneficentia nominatur.
Et hēc p̄cedit utilitas. quia nemo potest ex eo quod
non habet prodeſſe alteri. Quanto autē magis regnum
cupiditatis deſtruit. tāto charitatis augetur. Quidqđ
ergo asperum & quāsi ſeuim factū dicitur in sanctis
scripturis legitur. ex persona dei uel sanctorum eius. ad
cupiditatis regnum deſtruēdū ualeſ. Quod ſi p̄ſpicueſ
ſonat. non eſt ad aliud referendū. quāſi figurate dicitur
ſit. ſicuti eſt illud apostoli. Thesauri c̄asti tibi inquit irā
in die ire et reuelatiōis iuſti iudicij dei. qui reddet uniſ
cuicq; ſecundum opera ſua. & reliqua. Ergo in locutioſ
nibus figuratiſ regula ſit huiusmo di. ut tam diu yſet
diligentiſ cōſiderationē quod legitur. donec ad regnum
charitatis interpretatio perducatur. Si autem hoc iam
proprieſ ſonat. nulla putetur figurata locutio. Sed p̄eſ
ceptiua locutio eſt. aut flagitiū. aut facinus uetans. aut
utilitatē aut beneficentiā iubens. non eſt figurata. Si
aut flagitiū aut facinus uideſtur iubere. aut utilitatē
& beneficentiā uetare. figurata eſt. Nisi māduauerit
inquit carnem filij hominis. & ſanguinē eius biberit
non habebit uita in uobis. facinus uel flagiciū uideſtur
iubere. Figurata ergo eſt. p̄cipiens paſſioni domini
eſſe cōmunicādum. & ſauaſter atq; utiliter recolendū
in memorīa. quod pro nobis caro eius crucifixa et vul
nerata ſit. Ait ſcriptura. Si eſurierit inimicus tuus ciba
illum. ſi ſit in potū da illi. Hic nullo dubitate beneficentiā
p̄cipit. ſed quod ſequitur. hoc enim faciēſ carbones
ignis congeres ſuper caput eius. maliuolentię facinus
putes iuberi. Ne iigitur putaueris figurate dicitur. & cū
poſſit dupliſciter interpretari. vno modo ad nocēdum.
altero ad p̄eſtantum. ad beneficentiam te potius cha

ritas reuocet. ut intelligas carbones ignis esse, urētes
pœnitētię gemitus, quibus superbia sanatur eius, qui
dolet se inimicum fuisse hominis, a quo eius miserię
subuenitur. Item cum ait dominus, Qui amat animam
suam perdat eam, non utilitatem uetare putandus est.
qua debet quisq; conseruare animā suam, sed figurate
dictum, perdat animā id est perimat atq; amittat, usum
eius quem nūc habet, peruersum scilicet atq; prepose
rum, quo inclinatur temporalibus ut eterna nō querat.
Scriptum est, Da misericordiam, & ne suscipias pecca
torem. Posterior pars huius sententię uidetur uetare
beneficentiam. Intelligas ergo figurate positum, pro
peccato peccatorem, ut p̄cm eius non suscipias.

DE VARIA SIGNIFICATIONE VERBORVM:
QVAE CONSTAT IN CONTRARIETATE
ET DIVERSITATE.

Ca. XIII.

Ed quomō multis modis res similes apparent,
non putemus ita esse scriptum, ut quod in aliq
loco res aliqua per similitudinē significauerit,
hoc eam semper significare credamus. Nam & in uitu
peratione posuit fermentum dominus cum diceret,
Cauete a fermento phariseorum, & in laude, cum dice
ret, Simile est regnum celorum mulieri, que abscōdit
in tribus mensuris farinę, donec totum fermentaret.
Huius igitur uarietatis obseruatō duas habet formas,
sic enim aliud atq; aliud res que significatur, ut aut con
traria, aut diuersa significens. Contraria scilicet, cum
alias in bono, alias in malo res eadem per similitudinē
ponitur. sicut hoc est, quod de fermento sup̄ diximus.
Tale est etiā, quod leo significat Christū, ubi dicitur,
Vicit leo detribu Iuda, significat & diabolū ubi scriptū
est, Aduersarius uī diabolus tāquā leo rugiēs circuit,

q. iiii

